

menighedsmedlemmer intet Offer undtagen naturligvis til deres egen Præst, og Sognebaandsløbere kan yde deres Offer til den Sognepræst, de har løst Sognebaand til, saafremt de foretrækker at udøve deres kirkelige Valgret det paagældende Sted.

Endelig foreslaas det, at Afløsning kun kan finde Sted mod, at der fastsættes Omregulering af Afløsningsvederlaget. Hidtil har det været saaledes, at hvor Overenskomst om en Afløsning er sluttet med Kommunalbestyrelsen, kunde der overhovedet ikke røres ved denne Overenskomst, heller ikke paa den Maade, at der indførtes Omregulering, uden Kommunalbestyrelsens Samtykke. Man hævdede i sin Tid, at det var farligt at indlade sig derpaa, idet man maatte huske paa, at man igennem denne Offer afløsning i Virkeligheden i Henhold til Grundlovens § 77 foretog en Beskatning af Personer, der ikke hørte til noget anerkendt Trossamfund i vort Folk, og det var naturligvis en afgørende Indvending — den blev ganske særlig fremført af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg). Nu foreligger denne Hindring ikke, da Grundlovens § 77, jo i alt Fald inden retslønge, vil være ude af Verden i den Skikkelse, den havde, og det er af den største Betydning, at der virkelig haves Adgang til Omregulering, thi efter min Mening maa Beløbene, der skal bruges til øget præstelig Betjening og muligvis til Forøgelse af Præstelønningerne, ubetinget fremkomme gennem Forhøjelse af Afløsningssummerne for Offer og Accidenser. Jeg vilde finde det ganske urigtigt, om man foretog en almindelig Beskatning af det danske Folk til Folkekirken. Der bør kun kræves Bidrag her til af dem, der virkelig hører til Folkekirken.

Det er de Ændringer, jeg foreslaar foretaget af Hensyn til de Erfaringer, man har gjort i den Tid, Præstelønningsloven har virket. Tillige foreslaar jeg i §§ 2 og 3, at man forhøjer Lønsatserne for de laveste Lønklasser, nemlig 3die og 2den, og for de lavest lønnede Kaldskapellaner. Jeg gør dette i Henhold til, hvad der blev stillet Præsterne i Udsigt i 1913. Jeg kan sige, at der fra alle Sider var Enighed om at ønske, at man allerede i 1913 kunde være gaaet til en Begyndelsesløn for 3die Klasse paa 2,200 Kr. Den daværende Kultusminister, Appel, var meget velvilligt stemt overfor en saadan Tanke, men mente, at det dog vilde være rigtigst at afvente Revisionen i 1917, før man gik til den paatænkte Forhøjelse, idet han mente, at man maatte have fuld Sikkerhed

for, at Lønningsfonden virkelig kunde strække til. Men, som sagt, fra alle Sider var det et Ønske, at man skulde gaa til denne Forhøjelse fra 2,000 til 2,200 Kr. for Embeder af 3die Lønklasse, og det vilde være at berede Præsterne en Skuffelse, hvis man nu ikke gjorde det, og jeg mener, at man egentlig ikke kan forsvare ikke at gøre det, medmindre det er soleklart, at Lønningsfonden ikke strækker til. Men naar man gaar til en Forhøjelse i 3die Klasse, mener jeg, at Billighed taler for, at man ogsaa forhøjer 2den Klasses Løn, gaar op der fra Begyndelseslønnen 2,800 Kr. til 3,000 Kr. med Slutløn 5,000 Kr. Det er dog ikke nogen betydelig Begyndelsesløn for en Kandidat, der har været Kandidat i 8 Aar og vel at mærke med 1ste Karakter; har man haud I, skal man have været Kandidat i 10 Aar for at naa til en Begyndelsesløn paa 2,800 Kr. eller, som jeg altsaa nu foreslaar, 3,000 Kr. Ogsaa af løntekniske Grunde vilde det være meget heldigt, om man samtidig forhøjer begge disse to Lønsatser, idet man ellers paa visse Punkter vil se de forskellige Lønsatser gribe ind i hinanden, saaledes at det vil være nødvendigt at vedtage Overgangsbestemmelser, besværlige at manøvrere med. Endelig mener jeg, at alt taler for, at man ganske afskaffer den laveste Klasse af Kaldskapellanier, som begynder med 1,600 Kr. Det har vist sig i denne Tid omtrent umuligt at faa Ansøgere til disse Embeder, og man kan jo godt forstaa det, da det er ganske umuligt for de unge Præster at leve af saadanne Lønninger. Samtidig dermed mener jeg, at Ret og Billighed taler for, at man gør disse Kaldskapellaner pensionsberettigede; de faar kongelig Udnævnelse ligesom andre Præster, og det er i Virkeligheden urimeligt, at de hidtil ikke har haft Pensionsret.

Disse Forslag om Lønsatserne vil forarsage en øget Udgift i Øjeblikket paa i alt 102,000 Kr., og nu bliver Spørgsmaalet, om Lønningsfonden virkelig kan strække dertil. Jeg mener dertil at kunne svare ganske ubetinget: Ja, det kan den. Jeg vil bede ærede Medlemmer, naar de faar Lovforslaget omdelt, at se paa nogle interessante Oplysninger, der findes vedføjet Lovforslaget. De vil under Bilag 10 finde Lønningsfondens Status opgjort, og de vil der se, at Lønningsfonden i de Aar, der er gaaet, har haft et Underskud paa 165,748 Kr. Det var naturligvis fra alle Sider beregnet, at der maatte komme et